

[Erling Dinesen.]

egentlige arbejdsgiver på telefonområdet. Det er staten, som har aktiemajoriteten, og de fremsatte udtalelser betyder derfor, at det i virkeligheden er arbejdsgiveren, som truer de ansatte. Det er en lidt særpræget form for demokrati på arbejdspladsen, synes jeg nok, og jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til at opfordre regeringen til at tage hele forhandlingsretsspørgsmålet op til grundig overvejelse, tage det op til forhandling med organisationerne, fordi jeg synes, der i allerhøjeste grad er behov for det.

Jeg kan ikke se, at den nuværende forhandlingsform er tilfredsstillende. Enten må staten være helt ude af billedet ved forhandlingerne, som så må foregå på selskabernes eget ansvar og risiko, eller også må staten og dermed ministeren påtage sig det fulde ansvar både for overenskomst og for forhandlinger. Som det jo i virkeligheden foregår nu, er det efter min opfattelse noget roderi, som bidrager til at forflygtige det ansvar, som er så vigtigt i sager af denne karakter. Jeg mener ikke, det kan være meningen, at telefonselskaberne, når det forekommer dem bekvemt, blot kan søge rygdækning i ministeriet i tillid til, at går det galt, så ordner regeringen tingene for dem. Det er jo den fornemmelse, man har af den nuværende tingenes tilstand, og det går simpelt hen ikke, i alle tilfælde ikke efter min mening. De mennesker, som fører overenskomstforhandlinger, må alene have ansvaret for forhandlingerne, de må have et helt selvstændigt ansvar for disse forhandlinger. Derfor vil jeg altså gerne benytte denne lejlighed til at bede ministeren om meget nøje at overveje disse problemer.

Jeg har haft lejlighed til nu gennem nogle år at følge disse forhandlinger, og jeg mener, som jeg allerede har sagt det, at der er stærkt behov for en anden praksis end den, vi kender i øjeblikket.

Lad mig så vende tilbage til spørgsmålet om særaftale eller fællesoverenskomst. Vi kunne læse i pressen den 14. maj, at trafikministeren afviste at have blandet sig i særforhandlingerne for det jyske område, men i samme åndedrag udtaler ministeren til pressen, at der måtte blive tale om en fælles overenskomst, fordi fornyelsen jo angår telefonfolk fra hele landet. Hermed er det

efter min opfattelse klart dokumenteret, at ministeren har blandet sig i forhandlingerne.

Og når ministeren videre til pressen udtaler, at det næppe er realistisk at tro, at statens bestyrelsesrepræsentanter skulle godkende en overenskomst for Jylland og en anden for de to andre selskaber, så er der også reelt tale om en indblanding, som jeg mener er uberettiget og til skade for forholdet mellem de direkte overenskomstparter på området. Der var jo nemlig omtrent enighed i Jylland. En afsluttende forhandling var aftalt til søndag den 12. maj kl. 13, og jeg vil gerne oplyse, at Centralorganisationen for Telefonstanden har oplyst over for mig, at direktør Draminsky forud for mødet havde været i telefonforbindelse med trafikministeren, og at han derefter ved mødets begyndelse oplyste, at han, efter at højere magter havde grebet ind, ikke mere havde beføjelse til at træffe endelige aftaler.

Det lykkedes altså at få slået postelinet i stykker, og det var jo egentlig ganske rart at vide, om grunden hertil er den, at regeringen ønsker at få hele konflikten afgjort ved tvungen voldgift. Det har arbejdsministeren jo truet med, og jeg håber, vi her i dag kan få nærmere besked om regeringens hensigter, og jeg tror også, det er noget, som i høj grad vil interessere offentligheden.

Direktør Rosbæk, der er formand for De samvirkende Telefonselskaber, har udtalt følgende:

„Jeg er overbevist om, at jyderne er klar over, at det er De samvirkende Telefonselskaber, der forhandler overenskomstsspørgsmål.“

Hertil vil jeg gerne sige, at det er vel en sandhed med modifikation. Det er klart, at parterne kan aftale fælles forhandlinger. Men det er jo en kendsgerning, at overenskomsterne er afsluttet med hvert enkelt selskab, ligesom der ikke er tale om et fælles strejkevarsel. Varslerne er afgivet direkte over for Københavns Telefon Aktieselskab, direkte over for Fyns kommunale Telefonselskab, direkte over for Jydsk Telefon-Aktieselskab.

Hertil kommer, og det er for mig at se det vigtigste, at der er aftalt forhandlingsregler direkte mellem Centralorganisationen og Jydsk Telefon-Aktieselskab, og det er oven i købet sådan, at disse forhandlingsregler